

Най-послѣ насочили пушкитѣ си срещу църквата. Исключили сѣкмата по прозорцитѣ, испродупчили вратитѣ, нѣ не имъ се удавало да влезжѣ вътрѣ, нито пакъ отъ вѣнка да убиятъ нѣкого.

Църквата била заобиколена исклучително отъ черкези, които всяки пакъ сѣ предпочитали среброто и златото. Тѣ рѣшили да обержѣ сами църквата и затворенитѣ вътрѣ селяни, нѣ за да не изгубатъ случая съ протаканието, разни хитрости употребили и като несполучили да измамятъ селянитѣ съ отвръщанieto на църквата, останали съгласни и честна дума дали, че нищо нѣма да имъ сторатъ, щомъ нахвъргатъ презъ рѣшеткитѣ на прозорцитѣ, колкото пари иматъ върху себе, сѣщо среброто отъ иконитѣ, кандилата и селянитѣ склонили на това. Почнали да предаватъ пари, нанизи, гривни, повти и предаването на тѣзи нѣща се продължило повечѣ отъ два часа, тѣй като презъ тѣснитѣ желѣзни решетки, голѣмитѣ възели и торбички не се провирали, та селянитѣ трѣбвало да ги развързватъ и на по малки части предаватъ.

Паритѣ и среброто въ селянитѣ се свършило. Черкезитѣ съ пълнитѣ чанти си заминали, нѣ като се похвалили на свои другари и приятели, църквата изново била заобиколена. Почнали да се хвъргатъ по прозорцитѣ и всякой единъ отъ тѣхъ викалъ: „хей! парà, парà, парà“. Въ селянитѣ, обаче, не парè, нѣ и мангъръ не билъ останалъ. А пакъ черкезитѣ, като не вѣрвали, тѣ намѣрили брадва, счупили едното крило на вратата, вмъкнали се вътрѣ, почнали да биятъ, мжчатъ и убиватъ за пари, нѣ като било вече тъмно, нѣколцина отъ селянитѣ сполучили да се затулятъ, както и разказвача за този случай — Боне Георгевъ отъ с. Радне-Махле.

Уморенитѣ отъ биене, мжчене и кланье башибозуци, черкези и войници, слѣдъ като се мръкнало, расположили се да си отпочинатъ и въ това врѣме тъмната нощъ прикрила избѣгването на мнозина селяни.

За ужасното това кланье, разни слухове се прѣснали на другия день. Нѣкои казвали самата истина, а други увѣрявали, че турцитѣ избили въ Радне-Махле много *комити*, между които имало и русси.

На 16-й пристигнали консулитѣ: английски, французски и австрийски наедно съ Реуфъ паша. Слѣдъ като обиколили пространството, въ което се трѣкаляли мъртитѣ тѣла и не